

Aan de zijlijn

Daar zit muziek in

In de wekelijkse rubriek 'Daar zit muziek in' duikt verzamelaar Jaap Heemskerk in zijn sportplatencollectie. Elke maandag vertelt hij het verhaal achter een plaat. **Vandaag:** Een single over kunstschaatsster Tonya Harding.

Tonya Harding, een meesterwerk

De sportsingleverzamelaar wordt doorgaans niet vermeld met nieuwe releases op vinyl, maar als er dan eentje wordt uitgebracht is het meestal een prachtexemplaar. Afgelopen dinsdag werd de single Tonya Harding van Sufjan Stevens bij me bezorgd. Ik had hem in december besteld bij Asthmatic Kitty Records, het eigen platenlabel van de Amerikaanse singer-songwriter. Tijdens de Olympische Winterspelen ging in Nederland 'I, Tonya' in première en de film draait nog altijd in diverse bioscopen.

De film vertelt het waargebeurde verhaal van kunstschaatsster Tonya Harding die op de ijsbaan een buitenbeentje was omdat ze niet uit een rijke familie komt. De keurige kunstschaatswereld ergerde zich dood aan het gedrag en de outfits van Harding, maar door heel hard te werken schopte ze het ver.

Aanslag

In aanslag naar de Olympische Winterspelen van 1994 komt Harding in opspraak omdat haar man iemand had ingehuurd die een aanslag op de knie van Nancy Kerrigan pleegde. Kerrigan was de ploegenote en rivale van Harding. De film krijgt drie Oscarnominaties waarvan er één wordt verzilverd door Allison Janney, die de gemene, hardhandige en bovenal ordinaire moeder van Harding speelt.

De single staat geheel los van de film. Sufjan Stevens is al sinds hij Harding in 1991 Amerikaans kampioen had zien worden gefascineerd door de kunstschaatsster. Hij wilde toen al een liedje over haar schrijven.

Drievoudige axel

Tijdens die kür schreef Harding geschiedenis door als eerste Amerikaanse een drievoudige axel uit te voeren. Stevens zingt daarover: *'Triple axel on high, A delightful disaster, you jumped farther and faster, You were always so full of surprises.'*

Stevens heeft eerdere tekstversies van het lied weggegooid en geeft toe dat Harding er daarin minder goed van afkwam. Zo hebben de regels over de seksvideo's met haar ex-man, die ze verkocht heeft voor 200.000 dollar, het lied niet gehaald. Hoe meer Stevens redigeerde en mediteerde, hoe meer hij de neiging kreeg om iets waardigs over haar te maken omdat Harding een vrouw is met een buitengewoon talent en een onvermoeibaar arbeidsethos. Op de b-kant staat een feerieke versie van het lied in Eb-majeur. De a-kant staat in D-majeur en past daardoor perfect onder de beelden van Hardings kür die haar de Amerikaanse titel in 1991 opleverde. Die beelden fungeren als videoclip en dat maakt het liedje van Sufjan Stevens tot een waar meesterwerk.

Hurricanes-werperster Jeanine van Ancum in actie in de eerste wedstrijd tegen Caribë.

FOTO STUDIO KASTERMANS

Softbalsters Hilversum Hurricanes hebben geen moeite om zichzelf als favoriet te bestempelen in eerste klasse

Topsport, maar ook gezelligheid

Robert Berkeley
r.berkeley@hollandmediacombinatie.nl

Hilversum * Op één puntje liep Hilversum Hurricanes vorig jaar de titel in de eerste klasse mis. En aangezien het softbalteam bepaald niet is verzwakt, is de doelstelling dit seizoen duidelijk: kampioen worden. Een eerste stapje werd gisteren op 'openingsday' van het nieuwe honk- en softbalseizoen gezet tegen Caribë: 7-4 en 11-1. Caribë, daar had Hurricanes nog een appeltje mee te schillen. In de eindfase van het vorige seizoen verloor de ploeg een potje van de Groningers en daardoor gingen niet de Hilversumse vrouwen, maar Quick Amersfoort er met de titel vandoor. „Quick is terecht kampioen geworden hoor. Maar we hebben het zelf een beetje weggegeven in de laatste wedstrijden. Juist de partijen die we moesten winnen, wonnen we niet”, blikt

speelster Rosanne Kamer terug. Er waren destijds wat blessuregevallen, maar daar lag het volgens Kamer niet aan. Wellicht was de druk iets te hoog. Toch heeft het zelfvertrouwen er geen deuk van opgelopen, integendeel. „We hebben een sterke basis. En omdat er geen zwakke schakels zijn, kunnen we ook wisselen in de opstelling.” Ten opzichte van vorig seizoen zijn er twee speelsters vertrokken: Isabelle Botman en Paulien Baaij zijn overstapt naar Centrals in Groenekan. Daar tegenover staat de komst van Nurish Fokkens en Nikki Harte, die vorig jaar bij concurrent Quick speelden. „Tja, die hadden mee kunnen promoveren naar de silver league. Maar ze wilden een leuk team en kozen voor ons”, glimlacht Kamer. Ze zegt het met een knipoog, maar er zit ook een kern van waarheid in. Want, zo benadrukt de 27-jarige speelster die dit seizoen ook is aangetreden als bestuurslid softball, gezelligheid staat voorop bij

Hilversum Hurricanes. „We zijn fanatiek, willen niets liever dan kampioen worden en dan via promotiewedstrijden omhoog. Maar de goede sfeer is nog belangrijker. We zijn een echte familieclub en zoeken de balans tussen prestaties en plezier.” Dat kan best lastig zijn, weet coach Edwin Pieneman. Hij is aan zijn tweede jaar bij de Hilversumse dames bezig en werd bewust aangesteld vanwege de ambities. „Sport is plezier. We trainen hard en willen zo goed mogelijk spelen, maar de eerste klasse is nog net geen topsport. Mochten we promoveren naar de silver league, en dat is nog lastig zat, dan moeten we misschien wat versterkingen halen. Maar heel gericht. Alleen op posities waar dat echt nodig is en daarbij moet iemand goed in het team passen. Verder draaien we goed en dus is het vooral een kwestie van 'stick to the plan.'” Pieneman draait er niet omheen: Hurricanes behoort dit jaar tot de

HCAW verliest twee keer nipt

Amsterdam * Misschien was het eerlijker geweest als Pirates en HCAW de punten gedeeld hadden, maar de Bussumse softbalsters zagen hun tegenstander de volle buit pakken en stapten van het veld met een nul. Pirates won de eerste wedstrijd met 9-8 en de tweede met 8-6. Kansen waren er zeker voor HCAW om er meer uit te halen, in beide duels kwam de ploeg op voorsprong. „Maar we hadden ook in beide partijen één echt

slechte inning”, bromde coach Danny Wout. „Daar heeft Pirates goed gebruik van gemaakt. Ineens was onze voorsprong omgezet in een achterstand en daar kwamen we moeilijk overheen. Over het algemeen vond ik dat we heel aardig speelden. Er zit absoluut potentie in.” Wout wil zich niet verschuilen achter 'pech', want hij vindt dat je in sport gelukt afdwingt. „Ik ga er niet over klagen, maar toch viel het net wat vaker hun kant op.”

topfavorieten in de eerste klasse. Dat zorgt volgens hem niet voor extra spanning of druk. „Volgens mij worden wij wel als de te kloppen ploeg beschouwd, dat hoop ik ook. Zonder arrogant te willen overkomen, denk ik dat wij niemand met angst in de ogen tege-

moet hoeven te treden. Wij zijn completer dan vorig seizoen.” Toch was Hurricanes gisteren op zijn hoede tegen Caribë. Want de ervaring van de afgelopen jaren leert dat de Groningse softbalsters een taaie tegenstander zijn. „Ze geven nooit op en grijpen foutjes

aan om zich terug in de wedstrijd te knokken.” Dat was in de eerste wedstrijd ook zo. De thuisploeg kwam met 3-0 voor, maar Caribë gaf zich niet gewonnen. Door sterk werpen van Jeanine van Ancum, punten sprokelen en fouten beperken hield Hurricanes de controle en werd het 7-4. Het tweede duel was totaal anders, want na de eerste inning stond het al 9-0 door onder meer een driehonkslag van Simone Eijpe en een homerun van Rosanne Kamer. In de vierde inning sloeg Caribë pas een eerste puntje binnen tegen werper Kirsten van Ancum, maar in de gelijkmakende beurt ging Hurricanes weer los en was na een geweldige tweehonkslag van Nurish Fokkens de wedstrijd beslist vanwege de 'mercy rule' (tien punten of meer verschil na vier innings). „Een heerlijk begin. En homeruns sla ik ook niet zo vaak”, glunderde Kamer op weg naar de traditionele barbecue op de openingsdag.

aan om zich terug in de wedstrijd te knokken.” Dat was in de eerste wedstrijd ook zo. De thuisploeg kwam met 3-0 voor, maar Caribë gaf zich niet gewonnen. Door sterk werpen van Jeanine van Ancum, punten sprokelen en fouten beperken hield Hurricanes de controle en werd het 7-4. Het tweede duel was totaal anders, want na de eerste inning stond het al 9-0 door onder meer een driehonkslag van Simone Eijpe en een homerun van Rosanne Kamer. In de vierde inning sloeg Caribë pas een eerste puntje binnen tegen werper Kirsten van Ancum, maar in de gelijkmakende beurt ging Hurricanes weer los en was na een geweldige tweehonkslag van Nurish Fokkens de wedstrijd beslist vanwege de 'mercy rule' (tien punten of meer verschil na vier innings). „Een heerlijk begin. En homeruns sla ik ook niet zo vaak”, glunderde Kamer op weg naar de traditionele barbecue op de openingsdag.

Aan de zijlijn

Diederik

Diederik Smit * sportredactie@hollandmediacombinatie.nl

Fraser

Tijdens het schrijven van deze column is het nog niet duidelijk of Henk Fraser ontslagen zal worden bij Vitesse. Ik hoop dat hij mag aanblijven. Vooral omdat ik me zo verheug op de komende weken waarin Fraser de schijn moeten ophouden dat hij totaal nog niet bezig is met zijn nieuwe werkgever. Volgend seizoen gaat hij aan de slag bij Sparta, dat momenteel tegen degradatie vecht. Fraser moet dus hopen dat de Rotterdammers zich handhaven, zodat hij na de zomer in de eredivisie kan blijven werken. Voor psychologen zou Vitesse-Sparta van komende zaterdag dan ook een zeer interessant duel zijn. Vorig jaar zat Fraser in een vergelijkbare situatie, toen zijn ploeg tegen Feyenoord speelde. Vitesse wilde de krachten sparen omdat het een week later de bekerfinale moest spelen. Tegelijkertijd was Feyenoord, de club waar Henk Fraser jarenlang speelde, verwickeld in een spannende titelrace. Vitesse verloor en na afloop bevestigde Fraser de indruk dat die nederlaag hem niet heel slecht uitkwam: „Het was gewoon niet op het scherpst van de snede en dat is jammer. Maar ik denk dat mensen ook moeten begrijpen dat er een aantal belangen zijn en soms zelfs onbewust in het koppie. Volgende week moet het natuurlijk een ander verhaal zijn.”

Fraser heeft dus ervaring met het schaken op meerdere borden. Ik ben ervan overtuigd dat als hij op 29 april met klinkende cijfers zou winnen van FC Twente, dat daardoor definitief zou degraderen, waardoor Sparta zich zou handhaven, Fraser dan na afloop iets zou zeggen als: „Ik moet m'n spelers een compliment maken voor de manier waarop ze zich gerevancheerd hebben voor de afgelopen wedstrijden. Ik vond dat we in de duels ook veel agressiever waren dan bijvoorbeeld in de wedstrijd tegen Sparta. Achteraf kun je misschien zeggen dat die 8-0-nederlaag ons ook een beetje heeft wakker geschud.”

Uitgesproken

Remko Bicontini, bondscoach van het voetbalelftal van Curaçao, in VI: „Dit is geen baan, dit voelst voor mij als een levenswerk.”

Opnieuw Bicontini: „Mijn vader was de eerste speler uit de Antillen die in Nederland kwam voetballen. Hij was een attractie. Mensen plukten aan hem, wilden hem aanraken om te kijken hoe een zwarte man voelde. Maar op een nieuwsgierige manier. Niet discriminerend.”

Opnieuw Bicontini: „Op mijn lijstje staan genoeg goede spelers die ik een geweldige langdurige interlandcarrière voor Curaçao kan garanderen. Ik snap dat ze eerst willen afwachten of ze kans maken op het Nederlands elftal. En als ze dat halen, klap ik voor ze. Maar de vraag voor veel jongens is natuurlijk wel: wil je straks één of twee interlands met Oranje achter je naam hebben, of veertig interlands met Curaçao?”

Oud-verdediger John de Wolf in het Algemeen Dagblad over Ajax-speler Matthijs de Ligt: „Een natuurtaent. Wat Marco van Basten was als aanvaller, dat vind ik De Ligt als verdediger. Dergelijke spelers worden niet jaarlijks geboren.”

Tom Dumoulin wil net als vorig jaar de Ronde van Italië winnen, vertelt hij in het Algemeen Dagblad: „Ik heb altijd een onrealistische ambitie en een realistisch doel. Nu

is het allebei: opnieuw winnen. Vorig jaar was de eerste keer dat ik echt als kopman, met alle druk, een klassement ging rijden. Ik denk dat we toen best tevreden waren geweest als ik achtste was geworden. Nu ga ik daar niet meer tevreden mee zijn.”

Turner Bram Verhofstad is liefhebber van de Japanse stijl. In Trouw: „Ik keek vijf uur per dag op internet naar Japans turnen. Dan neem je vanzelf dingen over.”

Judoka Juul Franssen in de Volkskrant over haar scheiding in 2015: „Een week nadat ik de bons kreeg, had ik een Grand Slam in Parijs. Eerst dacht ik: wat moet ik daar? Maar gestimuleerd door mijn trainer ben ik toch gegaan. Uiteindelijk werd ik zelfs tweede. Puur op woede. Want kijk, het was ook nog eens Parijs, hè, de stad waar mijn ex me ooit ten huwelijk had gevraagd.”

Opnieuw Franssen, over de #MeToo-discussie in de judosport: „Ik vind het een opgeblazen toestand. Ineens zijn mijn trainers extra kwetsbaar. Belachelijk. In judo is fysiek contact noodzakelijk. Een coach moet tijdens het oefenen zijn pupil kunnen vastpakken. Ik heb nooit iets van bijbedoelingen gemerkt. Als iemand zonder sportieve reden aan mijn billen zit, zou ik ter plekke van me afblijven, hem vloeren, dat is hij meteen gezien.”